

TEMA

SEX ER GUDS IDÉ

AF VIBEKE SODE HJORTH

Gud har skabt seksuelle følelser i os, fordi de med deres styrke skal være med til at lime en kvinde og hendes mand sammen i ægteskabet.

Vibeke Sode Hjorth, f. 1962
Cand.theol. og leder af Adamo-
gEva.dk
vibeke@adamogeva.dk

Gud er god og vil os det godt. Han har skabt os med seksualitet, så vi har kønsforskelle, og så vi kan blive tiltrukket af og danne par med en af det modsatte køn. Seksualitet indebærer så stærke kræfter og kan give et så tæt fællesskab, at Gud mange steder i Bibelen sammenligner forholdet til sit folk med forholdet mellem ægtefæller.

Vi ligner Gud

Det første, der i Bibelen siges om mennesker, er, at vi er skabt i Guds billede, så vi ligner ham (1 Mos 1,26-27). Hvad det betyder helt ned i detaljer, får vi først opklaret, når vi møder Gud på den nye jord og ser ham ansigt til ansigt. Men noget har han afsløret:

For det første siger Gud "os" om sig selv. Dvs. Gud selv er i et fællesskab – med sig selv! Det virker temmelig mystisk, hvad det også er! For

det er mysteriet om den treenige Gud, som på én og samme tid er Gud Fader, Gud Søn og Gud Helligånd. En del af det at ligne Gud er altså at være skabt til ikke at være alene, men i fællesskab med andre, som Gud er det.

For det andet siger Jesus, at han elsker sin Far, og Gud Fader elsker ham (Joh 14,31 og Joh 10,17). Og sammen sender de Helligånden, som også er Gud. En del af det at ligne Gud er altså at være skabt med evnen til at elske, dvs. give og modtage kærlighed, som Gud gør det.

Lige i værdi – forskellige i funktion

Gud skabte mennesket i sit billede som to personer med to forskellige køn (1 Mos 1,27). De to køn tilsammen er altså en afspejling af Guds væsen! Når vi forsøger at udviske forskellene mellem de to køn, gør vi dermed også vores billede af Gud mindre. Gud forbliver den samme –

men vi ser knap så tydeligt, hvem han er.

I kapitel 2 i Første Mosebog beskrives mere detaljeret, hvordan det gik til, da de første mennesker blev skabt: Både Adam og Eva blev formet af Gud. Adam blev formet af jord, mens Eva blev formet af mandens ribben. Der er sagt og skrevet meget om det med ribbenet. For mig at se er pointen, at Eva blev skabt til at stå *ved siden af* Adam – hun skal hverken være hans hoved eller ligge ved hans fødder!

Det understreges af Første Mosebog 2,18, hvor det beskrives, at Gud vil skabe en "hjælper, der svarer til ham." Altså hverken en hersker eller en slave, men en, der ligner Adam og alligevel er forskellig fra ham, så de kan supplere hinanden. Det kan nærmest ikke siges tydeligere, at kvinden og manden er skabt med helt samme værdi og med forskelligt udseende og forskellige funktioner.

I øvrigt er ordet for "hjælper" på ingen måde nedsættende eller udtryk for lavere værdi. Præcis samme ord bruges andre steder om Gud (fx Sl 40,18)!

Ægteskabet som ramme om sex

Helt fra skabelsen understreges det særlige fællesskab, en mand og en kvinde kan have med hinanden i ægteskabet: "Derfor forlader en mand sin far og mor og binder sig til sin hustru, og de bliver ét kød" (1 Mos 2,24).

Selvom alt var såre godt i Paradisets have, sættes der allerede her rammer for udfoldelsen af seksualiteten: Fordi det at blive ét kød – som bl.a. indebærer, at de to ægtefæller forenes i samlejet – er et så intimt og stærkt kærligheds-sprog, skal der værnes om det.

Det samme gør vi med de værdifulde ting, vi gerne vil passe særligt på: Vi sætter dem i glas og ramme eller i vitrineskabe eller bankbokse. De står ikke fremme til fri afbenyttelse, fordi de så risikerer at gå i stykker. Ægteskabet er en af skabelsens gode og fuldkomne ordninger og er til for at beskytte dig og din seksualitet – og beskytte din næste og hans/hendes seksualitet!

Jesus bekræfter, at ægteskabet stadig er Guds

gode ramme og citerer dette vers, når han taler om ægteskabet som det sted, hvor Gud har sammenføjet en mand og en kvinde i et livslangt parforhold (Matt 19,4-6). Derfor bruges begge bibelsteder i folkekirkens vielsesritual som en påmindelse om, at ægteskabet er Guds gode gave til os, hvor vi har mulighed for at udleve vores seksualitet i alle dens facetter.

Der er skår i alting

Ved skabelsen var alt såre godt, men da Eva og Adam overtrådte det eneste forbud, Gud havde sat op, gik der skår i alting. Og det har der været siden.

Derfor er det sådan i den syndefaldsverden, vi lever i, at nogle mennesker har problemer med deres kønsidentitet og seksualitet; mange falder for fristelsen til at se porno på internettet; nogle kæmper med at skulle leve som ugifte; der findes ulykkelige forelskelser, ulykkelige ægteskaber og utroskab, og der findes en hel masse andet, som ikke er en del af Guds gode skabelse.

Syndefaldet er også baggrunden for den konstante kamp mellem kønnene, som findes i en

Kvinden vil bestemme over manden, og manden vil herske over kvinden – det skal jo gå galt!

del ægteskaber. Kønskampen er beskrevet i Første Mosebog 3,16: "Kvinde, du skal begære din mand, og han skal herske over dig." "Begære" betyder her ikke seksuelt begær, men snarere det at ville bestemme over ham. Se det parallelle udtryk om, hvordan synden skal begære Kain (1 Mos 4,7). Kvinden vil bestemme over manden, og manden vil herske over kvinden – det skal jo gå galt!

Vores fantastiske evne til at elske og blive elsket gennem den seksuelle forening er også ramt. Derfor er der for mange så meget smerte

Det er en del af at arbejde for et godt ægteskab, at vi gør noget for at have et godt sexliv med hinanden.

forbundet med seksualiteten, som fra skabelsen var en af Guds fantastiske gaver til os.

Sex er stadig godt!

Vores evne til at elske og blive elsket er dog ikke komplet ødelagt. Det siges stærkt allerede umiddelbart efter beretningen om syndefaldet: "Adam kendte sin kone Eva, og hun blev gravid og fødte Kain" (1 Mos 4,1). I 1992-oversættelsen står der "lå med", altså "havde samleje med", som er en oversættelse af grundtekstens ord: "kendte". I både Gammel og Ny Testamente bruges udtrykket "kende" om at have tæt livsfællesskab med Gud (fx Jer 31,33f og Joh 17,3). Så tæt, stærkt og intimt er det fællesskab, en kone og hendes mand har i deres seksualliv!

Gud har skabt seksuelle følelser i os, fordi de med deres styrke skal være med til at lime en kvinde og hendes mand sammen i ægteskabet. Derfor opfordrer Paulus kristne ægtepar til at have et aktivt sexliv.

Og selvom den store undersøgelse af danskeres seksualliv i 2019 påviste, at der er forskel på kvinders og mænds sexlyst, gør Paulus ikke forskel på kønnene, når han skriver: "En mand skal give sin hustru, hvad han skylder hende, og en hustru ligeså sin mand. En hustru råder ikke over sit legeme, men det gør hendes mand; ligeså råder heller ikke en mand over sit legeme, men det gør hans hustru. I må ikke unddrage jer hinanden, hvis I da ikke er blevet enige om det for en tid, for at I kan hengive jer til bøn og så komme sammen igen, for at Satan ikke skal friste jer, fordi I ikke kan være afholdende" (1 Kor 7,3-5).

Som altid er det vigtigst at læse den formaning, der er skrevet til mig og ikke til de andre! Vi kvinder bliver formanet til at elske med vores mand – måske oftere, end vi umiddelbart har lyst til. Mænd bliver opfordret til at elske med deres kone – i respekt for og kærlighed til hende.

Et aktivt sexliv i ægteskabet kan være med til at holde utroskab og forelskelse i andre fra dø-

ren. Det er en del af at arbejde for et godt ægteskab, at vi gør noget for at have et godt sexliv med hinanden.

Se din ægtefælle med nye øjne

Højsangen har fantastiske smukke og erotiske beskrivelser af den elskede og hans/hendes krop. Hvis der er gået lidt leverpostej og for meget hverdag i sexlivet, kan det være en øvelse at læse teksten (kapitel 4 og 5) og tænke på vores ægtefælle:

Om din kone:

Hvor er du smuk, min kæreste, hvor er du smuk!

Dine øjne bag sløret er som duer.

Dit hår er som en gedeflok,

der bølger ned fra Gileads bjerge.

Dine læber er som en skarlagensrød snor,

din mund er yndig; din tinding bag sløret er

som et bristet granatæble.

Dine bryster er som hjortekalve,

gazelletvillinger, der græsser blandt liljerne.

Om din mand:

Min elskede er hvid og rød,

ypperst blandt titusinder.

Hans hoved er det rene guld;

hans lokker er daddelklaser, sorte som ravnens.

Hans øjne er som duer ved vandløb;

badet i mælk sidder de i deres huler.

Hans kinder er som et balsambed,

hvor der vokser vellugtende urter;

hans læber er liljer, der drypper af flydende myrra.

Hans arme er guldstave indlagt med krysolit;

hans mave er en elfenbensplade besat med safir.

Hans ben er alabastøjler, der står på fodstykker

af guld; hans skikkelse er som Libanon,

prægtig som cedertræer.

Hans gane er sødme, alt ved ham er dejligt.

Sådan er min elskede, sådan er min ven.

Ord kan skabe virkelighed. Prøv en gang i mellem at tænke på og omtale – og måske endda til tale – din ægtefælle på denne måde og se, hvad der sker. Du kan også vælge mere nutidsagtige billeder, hvis det passer bedre til dit tempera-

Et aktivt sexliv i ægteskabet kan være med til at holde utroskab og forelskelse i andre fra døren

ment. Pointen er, at Højsangen kan lære os at tænke stort og taknemligt om vores ægtefælle, om hans/hendes krop og vores fælles glæde ved elskov.

Guds folk er hans brud

Kærligheden i ægteskabet – også den seksuelle kærlighed – er et glimt af Guds kærlighed: “Kærligheden er stærk som døden, lidenskab er grum som dødsriget, dens flammer er flammer af ild – Herrens flamme” (Højs 8,6).

“Gud er kærlighed”, skriver Johannes (1 Joh 4,16). Guds kærlighed er naturligvis fuldkommen og på ingen måde infiltreret af den egoisme, som vi slås med i vores kærlighed til hinanden. Men kærlighedens grundsubstans er den samme: Jeg vil min ægtefælle alt godt; jeg vil give mig selv til min ægtefælle; og jeg er klar til at ofre noget af mit eget for min ægtefælles skyld.

Det understreges af, at Gud mange steder gennem hele Bibelen taler om sig selv som brudgom og folket (både Israels folk og det kristne folk) som brud. Profeten Hoseas’ bog i GT er et af de stærkeste eksempler på det. I NT møder vi bl.a. det stærke billede, når Johannes beskriver, hvordan livet på den nye jord begynder: Det er Lammets bryllupsfest (Åb 19,6-9; 21,9).

Det bliver spændende at se, hvordan livet og fællesskabet bliver på den nye jord. Vi kan få et glimt af det, når vi enten selv oplever eller ser andre opleve kærlighed, trivsel, tryghed, glæde, samhørighed og godt seksuelt fællesskab i ægteskabet. Så betydningsfuld er din seksualitet. ■